

Modum menighetsblad

NR. 2 · 1995 64. ÅRGANG

Foto: Jan Olav Lobben

På veg mot 90, og stadig like aktiv

Møt Ruth Knive, tidligere mangeårig lærer,
og «first lady» i Modum som ordførerfrue.

Se s. 10–11

Verdens største dobbeltseng

Den fantes hjemme hos morfaren til Ragnhild Idsø, og har gitt opphav til ettertanke.

Se s. 3

Vandring fra lidelse til glede

Vår utsendte har fulgt påskens veger i turistvrimmelen i Jerusalem.

Se s. 4–5

Vi får ofte en klem

Komitédamene på «Hyggestunden» på Åmot lovprises av deltakerne.

Se s. 6–7

Troen blir mer og mer rik

To pensjonister på Åmot, Kari og Stein Therkelsen, om liv og tro.

Se s. 8

Regelmessig trim og sunn mat

Gode råd fra dr. Sigurd Fiane til med-pensjonister.

Se s. 9

Ingen sans for «kaffedraler»

Sykehusprest Arne Børresen er vår gjennomgangsfigur i en ny serie om kirke og gudstjeneste.

Se s. 14–15

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
mandag-fredag kl. 09.00-11.30
Tlf 32 78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17
Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen Kvartsv.,
3340 Åmot

Tlf. 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRÅD

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus

Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd

formann Guri Jensen

Bingsveien, 3340 Åmot

Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd

formann Ingebjørg Hovde

Såstad, 3370 Vikersund

Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide

Orrelia, 3340 Åmot

Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:

John S. Andersen, Bente Olsen,

Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,

Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:

Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen

Kasserer Sverre Asbjørnsen

Strandgata, 3340 Åmot

Postgironr 0803 5 47 85 40

Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt...

Den ustoppelige våren

Dette nummer gir røst til mange pensjonister, og handler da altså en del om det å bli gammel.

Samtidig sitter jeg og skriver dette den første skikkelige vårdagen på våre kanter. Denne sterke årstiden setter i gang noen tanker hos meg.

For det første er jo ikke våren så vakker til å begynne med. Det starter med brunt, livløst gras og skitt, søle og møkk. Har dere tenkt på at bakgrunnen for ordet humus er den samme som for ydmykhet ("humilitas")? Humus er jo gammelt plantemateriale som har vært gjennom en forråtnelses-prosess. Og det er i ydmykende erfaringer, hvor vi har omtrent gått i oppløsning og følt oss "tilsølet", at vi virkelig kan finne den fruktbare jord hvor nye utviklingsmuligheter hos oss kan få vokse fram.

Det andre er at de små tegn på endring er ustoppelige. Og vi er like glad i dem, enten det er en krokus eller hestehov vi ser for første gang om våren. Og de bærer i seg en framdrifts-styrke som er utrolig. Hvordan tar vi vare på de små signaler om håp og muligheter i våre egne liv?

Det tredje poenget har utgangspunkt i den modne våren i full styrke. Mer ustoppelig enn noensinne. Og så godt ut over alle nøysomhetens grenser i sin ødselhet og raushet. Igjen: hvordan er det

med rausheten i våre liv? Er vi de evige realister som bare gir noe der vi har vel-kalkulerte beregninger om god uttelling?

Hva har dette vår-bildet å gjøre med det å bli gammel? Jo, masse. Det er få mennesker som gir meg så mye i sitt nærvær som eldre mennesker. Gjennom et langt liv av gleder og - ikke minst - av sorger, har de modnet sitt fruktbare jordsmonn. De kan glede seg over de små tegn i livet og har en evne til medmenneskelig raushet som rører meg dypt.

Dypt i meg har jeg et lite håp, en lengsel, om at vi en gang skal kunne være slik, alle. Ja, visst skal våren komme!

berger

Ja, de pe'enga ...

Det er litt av en nedtur etter dette å måtte snakke om noe så banalt som den frivillige kontingenten til menighetsbladet. Men som dere legger merke til, ligger det altså en postgiroblankett i dette bladet.

Egentlig skulle den vært i forrige nummer. Vi har lagt oss på den tradisjonen nå at kontingenten skal dere få anledning til å betale i begynnelsen av året. Men i år skjedde det en liten glipp, slik at vi først kommer med talongen nå.

Ta vel i mot den. Det vil si, gjør gjerne noe med den. Og vis det i handling hvis dere synes bladet vårt er verdt sin pris!

berger

Ord til ettertanke:

Ragnhild Idsø
sosionom
Vikesund

Morfaren min, – han var snill han!

Han hadde landhandel med brus i hyllene, karameller, drops og rosiner i skuffene, badedrakter, ballonger og gummistøvler i siderommet. Alt hadde han i butikken sin.

Og så likte han å gi oss noe godt, noe vi hadde lyst på, noe vi trengte. Han kjøpte, solgte og gav bort. I vognbua hadde han svære tønner. Kjøpte blåbær, tyttebær og kirsebær av ivrige plukkere som likte å tjene penger. Han skrøt av bærene vi leverte, av innsatsen vår og var raus med betalingen.

Tunet, trappa og butikken krydde av folk, gode historier, latter, liv og røre. Morfar hadde det travelt, men han hadde god tid – både for oss og sine kunder.

Mormor og morfar hadde "verdens største" dobbeltseng. Dagens "king size" blir bare dverg-seng i forhold. Der fikk alle barnebarna plass – så ofte vi ville. Sengen hadde solide springfjærer, og det var lov å hoppe i den! Om det røk en fjær eller to, ordnet morfar det et par ganger i året. Det så ut som han likte det arbeidet.

Fremfor alt likte han at vi hadde det morro og at vi koste oss. Han var selv med på så mye han kunne. Middagshvilen hans var å være sammen med oss.

I ukevis gledet jeg meg til ferien hos mormor og morfar. Det kilte i hele kroppen når jeg så for meg hvor glad han kom til å bli når jeg kom! – Da ville han stå ved veien, stoppe bussen og strålende rekke armene ut mot meg. Løfte meg opp, klemme meg inntil seg og nyte at vi var glade i hverandre.

– Å som jeg gledet meg til å se hvor glad han ville bli når jeg kom!

Morfar minner meg om Gud. Gud gleder seg også til å være sammen med meg og overøse meg med sitt nærvær og gode gaver. Han lengter etter meg, etter å være god mot meg og hjelpe meg med mine små og store problemer.

"Vi skal nok finne en råd med det," sa morfar, – og fant råd for det meste. Slik er Gud også. Det er bare å komme, ta Han på Ordet og slippe Han til.

Ragnhild Idsø

En vandring i Jerusalem:

Fra Lidelsens veg til Gledens hage

Etterhvert er det blitt mange turer fra Oljeberget ned i Getsemanehagen og videre langs Via Dolorosa til Golgata. Men det kjennes nytt og spennende hver gang. Ikke minst fordi jeg opplever det gjennom de besøkende som kanskje går turen for første gang. Fra Oljeberget har vi en fantastisk utsikt over Jerusalem med Tempelplassen midt imot. Mange turister kjøres hit og araberne fallbyr sine prospektkort. En ridetur på kamel hører også med. Er vi heldige får vi revet oss løs fra kortselgerne og alle barna som deler ut oljekvister, men som ikke gir opp før de har tiggert seg til en shekel eller to.

Skråningen ned mot Getsemane er bratt. Overalt er det gravplasser. For jøder spesielt er det en stor ære å få sin grav her hvor også de tror Messias skal komme. Ellers domineres skråningen av flere kirker og et kapell, Dominus Flevit, som er formet som en tåre. Det er bygget som et minne over Jesus som gråt over Jerusalem. "Hvor ofte jeg ville samle dine barn, som en høne samler kyllingene under vingene..."(Matt. 23.37) Vinduet vender mot Tempelplassen og har smijernsmønster formet som et vintre. Alteret har bilde av hønemor som samler sine kyllinger under vingene. På mitt siste besøk hit, i følge med hyggelige mennesker fra Eggedal, møtte vi høna utenfor i hagen. Den var velfødd og god, men uten kyllinger.

Hensatt til Jesu tid

I Getsemanehagen vokser noen av verdens eldste oliventre. Stammene er etterhvert blitt hule og omfangsrike. Ikke umulig at de stammer fra Jesu tid. Skulle vært interessant å høre hva de har å fortelle. Det blomstrer frodig i hagen og fuglene synger i trærne. Inne i Getsemanekirken er det mørkt med lilla glassmalerier. Innenfor alterringen kommer fjellet til syne. Var det her Jesus kjem-

pet sin siste bønnekamp? En gruppe pilgrimer har knelet rundt alterringen. De gir plass for oss og vi får være med dem og synge "Amazing Grace", Å nåde stor og underfull. Vi kjenner fellesskapet på tvers av alle grenser i dette som også blir kalt Alle Nasjoners Kirke.

Utenfor må vi kjempe for å komme unna alle busser og biler som omtrent har blokkert vegen. Oppover mot Løveporten er det nesten uframkommelig. Det er i alle fall tydelig at Jerusalem ikke er tilpasset bilens tidsalder. Likevel prøver noen seg på å kjøre gjennom Løveporten på nedre del av Via Dolorosa og gjør livet utrygt for skaren av fotgjengere. På tross av at vi blir minnet om at vi lever i bilens tidsalder, føler jeg meg likevel hensatt til Jesu tid. Det myldrer av mennesker i fotside kjortler med godt tildekket hode. En gutt kommer ridende på eselet sitt. Noen arabiske kvinner bærer varene sine på hodet. Bildet blir brutt av noen turister i kortbukse med fotoapparat.

Via Dolorosa fører til flere kirker og klostre som har tilknytning til Jesu lidelseshistorie. Noe av det som tidligere var Antoniaborgen, er nå overbygd av "Ecce Homo"

konventet som drives av Sion-søstrene. Her sa Pilatus om Jesus før han dømte ham til døden: "Ecce Homo! Se det mennesket!" Nede i kjelleren kan vi se det opprinnelige golvet med et inngravert terningspill som de romerske soldatene brukte.

Lang kø av pilgrimer

Det er lett å gå seg vill på Via Dolorosa. Den går i mange kringelkroker før den ender i Gravkirken. Etterhvert blir også selgerne et problem for den som gjerne vil gå i fred og meditere over Jesu lidelsesveg. De har alltid spesialpriser nettopp for deg og slår mer og mer av på prisen jo mindre interessert du er. Her er det krusifiks og ikoner, oliventrefigurer og keramikk, spennende krydder og grønnsaker, klær og lærvesker, alt det turister eller innfødte måtte ha bruk for.

Biltrafikken har etterhvert måttet gi tapt. Noen unge gutter skyver en kjerre med bananer foran seg. Det er utrolig at de får banet seg veg i menneskemylderet. En eldre mann har overlesset eselet sitt med tunge sekker. Jeg snur meg og får øye på et relieff av Jesus som segner under byrden av korset. Simon fra Kyrene ble tvunget til å bære det videre.

Via Dolorosa - lidelsens veg.

Kanskje han hadde litt medlidenhet også, slik jeg hadde med tiggen som satt der på trappa med en verkende fot.

Etter litt handling og pruting ender vi i Gravkirken. Den er mørk og dystre, bærer preg av mange ødeleggelser og mye historie. Vi går opp trappa til stedet korset skal ha stått. Fjellet har en stor sprekk like ved hullet og mange bøyer seg ned for å kjenne etter. Lenger nede i kirken er det en lang kø av pilgrimer som venter på å få komme inn i graven. Der er det plass bare til 3-4 om gangen. Derfor kan det bli lenge å vente. Jeg setter meg heller i en krok og betrakter en gruppe prestes som feirer sin form for gudstjeneste. En av dem går foran med et røkelsekar som han svinger rundt. Det blir en vandring fra alter til alter.

Kirken er en av de eldste i verden. Noe av den stammer fra Helena, mor til keiser Konstantin som kom til Det hellige land på 300-tallet for å ta vare på de hellige steder. I dag er det forskjellige kirkesamfunn som gjør hevd på sin del av kirken.

Siden kirken formidler det dystre og triste, har jeg alltid behov for å komme til Gravhagen etterpå. Denne ligger utenfor bymuren og ble oppdaget først på 1800-tallet av en engelskmann som het Gordon. Graven stammer fra Jesu tid og ligger i en nydelig hage. Fruktrærne står i full blomst og det bugner av alpefiole og påskeliljer. Hagen er preget av fred og glede. Fuglesangen blandes med lovsangen fra en gruppe pilgrimer som feirer nattverd sammen i skyggen av trærne. Jeg går ned til den åpne graven som er hugget inn i fjellet. På døra som vender innover står det skrevet: "Han er ikke her, han er oppstått!" Det er virkelig sant. Graven er tom. Han lever og jeg kan gå ut og møte ham i hagen blant blomster og trær. Blant mennesker som lovsynger ham og deler hans legeme og blod.

Jenny

Den Hellige Nadverd

Det er dyp natt. Nattens mørke blir enda mørkere under de mektige trekroner som strekker sig opp mot himmelen. Men nede på jorden, inne i skogen, prøver jeg alene å finne min vei fremover mot noe som jeg søker. Mellom trærne som står som stengsler, og gjennom krattskog og klungerkratt, som hindrer hvert av mine skritt. Grener griper fatt i klærne mine, og torner river mig til blods. Endelig skimter jeg en lysning i mørket, og ved en siste anstrengelse, kommer jeg ut av skogen og står på en åpen glenne.

Lysset kommer fra en gammel bygning, en hundreårig helligdom av en kirke. Steinveggene er forvitret av regn og sne og sol. Taket er sunket sammen, men tårnet reiser sig ennu.

Den mektige døren, med den tunge dørhammeren i jern, er lukket.

Jeg går frem til døren, og med hammeren slår jeg tre slag. De tunge slagene gir gjenlyd i stilheten.

Plutselig blir døren åpnet, og en skikkelse kommer ut av kirken.

Han ser på mig. Så sier han: -Hvem er du?

Jeg svarer: - Jeg er et menneske. Han sier: - Hva søker du?

Jeg svarer: - Jeg søker Den Hellige Nadverd - men hvem er du?

Han ser på mig, så sier han: Jeg er lidelsen, og søker du den hellige Nadverd, så følger jeg dig, for det er først med lidelsen ved din side, at du kan finne den.

Så går vi sammen inn i kirken.

Kirkerummet er mørkt og taket er lavt, men ettersom vi går lengre inn løfter taket sig. Det er ikke lengre et stengende tak. Det løfter sig, og blir en hvelving, og tilslutt er det selve Himmelen som hvelver sig over dig med sine stjerner.

Sammen kneler vi ved alteret.

Så er det med ett som den mørke natt blir enda mørkere - og noe Mektig fyller rummet omkring oss. Vi fornemmer nærheten av

NOE vi ikke kan fatte.

Og ut av mørket kommer en Røst som sier: Dette er mitt Legeme, ta og et det, Det er Det hvorav alt er skapt - fra universets uendelighet og til det minste fnugg.

Det er også i Jorden, og i alt som lever på den, i jordens dyr og vekster, og i menneskene - også i dig. Videre sa røsten: Dette er mitt Blod - Drikk det.

Det er den Ild som skal bli i dig, i din søken etter å finne Sandheten, og Meningene med alt som er skapt.

Da stemmen hadde talt lå jeg med ansiktet mot jorden. Der kom en luftning - det var som om noe fjernet sig, og en kappe hadde beveget sig.

Da jeg så igjen løftet ansiktet var jeg alene. Kirken var borte, og jeg lå på en åpen slette. Dyr omkring meg beitet eller hvilte i det duggvåte gresset. Og i øst kom den første lysning, som varslet om at Natten gikk mot en ende, og at den nye Dag var i ferd med å bryte frem.

Lege Sigurd Fiane

Hyggestund med komitédamer:

– Vi er så glad for at de finnes. Vi få til og med ofte en klem når vi kommer og går!

– Hver 3. mandag i måneden er det "Hyggestund" på ÅIFs klubbhus (tidligere Åmot kapell). Tiltaket er så enestående at det ville vært hyggelig, og veldig viktig, med omtale –.

Slik lød tipset redaksjonen i menighetsbladet mottok, og ble nysgjerrig på, – dette ville vi vite mere om!

Mandag kl. 10.30 er jeg klar for å oppleve stemningen på hyggestunden på Åmot. Klar for å møte 70 stk. i alle aldre – fra unge pensjonister til veteraner, som forventningsfulle og humorfylte samles. Etterpå skal jeg møte "komitédamene" som står bak idéen og som gjennomfører den praktiske siden.

Jeg er spent på hva jeg skal få oppleve, om jeg får kontakt, – og ikke minst – om jeg mestrer det nye fotoapparatet!

Fargerik forsamling

Forsamlingen er fargerik, bokstavelig talt, og praten går livlig når jeg ankommer. Flere kjente, blide fjes smiler velkommen til meg. Stunden innledes med sang, en av de gode gamle "bedehussangene".

Etterpå holder sokneprest Jon Mamen en liten andakt. Han er nettopp kommet hjem fra sin ferietur til Israel, og skal dele sine opplevelser med publikum.

– Det var sterkt å oppleve de bibelske stedene Golgata og Betlehemsmarken, på nært hold, sier han.

Kontakt mellom barn og eldre

Fast innslag på møtene er barn som underholder. I dag er det 3. klasse fra Enger skole med lærer Tor Skikstein. De synger, spiller blokkfløyte og gitar.

Kjempeflinke! Det er betagende å se hvilken innvirkning det har på eldre å treffe barn. En og annen besteforelder er det nok også her, – etter smilene og stoltheten og dømme.

Smørbrød, kaker og kaffe går ned under livlig prat, – jeg får høre at de sprekete er sjåfører for de som er dårlige til bens, alle hjelper alle.

Forventning til ny kirke

Møtene blir finansiert ved lodd-salg, og overskuddet går til utsmykking av den kommende Åmot kirke. Det er tydelig at alle gleder seg til at den skal bli bygget. Den nye kirken blir kjærkommen for slike arrangementer. Det blir fint å ha et sted å treffe andre kjente, i nye pene omgivelser, for en kaffekopp og prat.

Komitédamene er topp

– Skriv at vi er så glad for de som

driver dette tiltaket. Damene i komitéen er så flinke og hyggelige, vi får ofte en klem når vi kommer og går.

– De baker kaker fra eget kjøkken til hvert møte, og bruker mye tid til planlegging og matsmøring. Samtidig har møtene innhold, og påfyll i hverdagen for sjel og sinn.

– Vi er så glad for at de finnes!

Det er mange slike lovord å høre fra publikum – så min nysgjerrighet ble ikke mindre da jeg endelig klarte å samle de 7 travle damene som utgør komitéen, til en etterpåtår rundt kjøkkenbordet.

Tid til andre gir glede

De forteller at de begynte først med bibelgruppe som utviklet seg. Nødvendigheten og gleden av å gjøre noe for andre er drivkraften.

– Vi har samling 1 – 2 ganger mellom hvert møte, og det er 2 og 2 som handler og baker hver gang.

– Ledelsen av møtene går på omgang. Og det fortelles om både skjelvende mave og knær, de første gangene.

– Det er tøfft å stå fram å lede, men de andre støtter bak – og vi

vokser på det. Gud gir det mot og den kraft vi trenger, også når vi føler oss slitne.

– Vi er veldig glad for alle som kommer, det er folk fra ulike miljøer, men alle gir uttrykk for at de liker seg og gleder seg til neste gang.

– Vi skulle ønske oss yngre krefter til å overta. Kanskje noen som leser dette får lyst til å bli med?

Jeg sitter og ser på disse eiegode kvinnene, som viser slik glede i den gjerning de gjør for andre – ser på ansiktene som livet selv har preget, med sine gleder og sorger. Jeg tenker på det i perspektiv – om hvor fort tiden går, om noen år er jeg selv der, vil det da være noen som vil lage "hyggestund"? Kanskje har vi som er yngre mye å lære av de eldre – om medmenneskelighet og omtanke!

Jeg føler at de har gitt meg noe i dette korte møtet, som vil følge meg videre i dagene som kommer – så takk til de "syv søstre" fra menighetsbladets skribent!

P.S. Jeg fikk til og med til fotoapparatet!!

Anne Britt

Foran fra venstre: Hildur Fossen, Ragnhild Formo, Margit Tyberg.
Bak fra venstre: Kjellfrid Trondsen, Margaret Nilsen, Kari Therkelsen.
Marit Nævra var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Jeg veit om noen fruer...

(Til hyggestunden 19. september 1994.)

Jeg veit om noen fruer, jeg tror at det er sju.

De er så veldig snille, nesten ikke til å tru.

En mandag i hver "månte", de stiller til en fest, der vi andre er velkomne, og hver er hedersgjest.

Alt i gangen blir vi møtt av en utstrakt hand, hjelp til tøy, og gjerne klem, at slikt no' kan gå an, for de smiler hele tia, varmt og åpent smil.

At det er ekte ment; jeg nærer ingen toil.

I salen er det koselig med pene dekkabord.

Når fastsatt tid er kommet, vi får no'n skriftens ord.

Vi får sang fra skolebarn, og vi får synge selv, prat og mat og kaffe, det kjennes såre vel.

Det kunne si's så mye om denne flotte gjeng.

Det eneste de får av oss det er en slant med peng.

Men tenk, det får vi lodder for, vi følger med så spent.

Også jeg har vunnet – ja det har faktisk hendt.

Vi burde lage gilde, som takk for all den kos

som disse damer yter, men de liker ikke ros.

Allikevel i denne stund: Vår takk det skal de ha.

Vi stemmer alle i; med tre ganger "Hurra".

Det finn's da no'n som hjelper. No'n som eier bil.

De møter fram så trutt, og kjører fra og til.

Noen av oss bruker stokk, andre har langt å gå.

Da er "kuskene" på plass. Vår takk de her skal få.

Hilsen Margit Hermansen

To pensjonister om liv og tro:

– Vi får nesten ikke lagt oss om kvelden. Vi har så mye vi må snakke sammen om.

- Veit du hva, vi har det egentlig så godt som vi aldri trodde vi skulle få det.

Svarer Kari og Stein Therkelsen på spørsmålet om hvordan det er å være pensjonister. En rolig søndags ettermiddag hjemme hos dem i Kvartsveien på Åmot får vi tid til noen tanker om livet og om troen. De kvier seg for å håndhilse og holder seg på god avstand under samtalen. Sykdom, må vite. Stein er så vidt oppe av senga etter influensa. Og Kari er i ferd med å måtte gi seg over for det samme. Men litt tid til en prat vil de gjerne være med på.

- Det er jo klart at det blir noen plager når en blir eldre. Men det må en regne med.

De har begge bodd på Åmot det aller meste av livet. Og har i 53 år hatt sin private fusjon av de to lokale "forretningsdynastier" Therkelsen og Buxrud. Sammen drev de butikk gjennom et langt liv, til de sluttet i 1984.

Viktig å kunne dele

- Vi pensjonerte oss kanskje litt tidlig. Men vi har god samvittighet. Vi hadde så mye ferie til gode. Det var jo aldri snakk om å ta seg mer enn ei uke i året. Og så lange dager i tillegg.

Begge er vokst opp i kristne hjem, og har fått troen inn med morsmelka, som de sier. For Kari var det en gradvis vekst inn i det å bli bevisst kristen. Stein ville ikke kalle seg kristen i middelskolealderen, det ville være å hykle, mente han. Men på et møte i Oslo i 1936 fikk han sitt kristne gjennombrudd. I dag er de begge midt i 70-åra, og synes troen blir mer og mer rik.

- For oss to er det veldig viktig å

kunne dele, sier Stein. Etter å ha blitt pensjonister kan vi bruke god tid hver dag på å lese i Bibelen.

- Vi får nesten ikke lagt oss om kvelden, sier Kari. Vi har så mye vi må snakke sammen om. Bibelen blir mer og mer interessant.

- Har det vært forskjell på det å tro opp gjennom livet?

- Vi har liksom hatt barnetroen hele tiden, sier Kari.

- Ja, vi har alltid hatt frelsesvisshet, skyter Stein til. Gud har ført oss gjennom, også i motgang. For det har vi også hatt.

- Har troen måttet vike for tvil til tider?

- Det var en periode hvor jeg var

langtidssykmeldt og det var ganske svart, sier Stein. Da lurte jeg nok innimellom på, slik som Job i Det gamle testamente, om Gud hadde glemte meg. Men likevel, tanken om frelsen har nok alltid vært fast.

Fra folk en ikke ville ventet

- Hva er viktig for å gi troen næring for dere?

- Å dele Guds ord, sier Kari. Vi to gjør det sammen. Og vi er med i ei bibelgruppe, hvor vi leser ett kapittel av Matteusevangeliet til hver gang. Og Stein leser gamle kommentar-bøker og skriver ned flere sider til hvert møte.

- Og så er det samtidig viktig å være aktivt med i det kristne arbeidet, sier Stein.

Noe både Kari og Stein i høyeste grad har vært og er. Men her får jeg bestemt skriveforbud av dem. De vil ikke

ha noe som kan likne på skryt. Men alle som kjenner litt til Åmot, veit hvor mye de begge har gjort og fortsatt gjør på dette området. Og nå ser de fram til den nye kirka på Åmot. Stein er kasserer for styret, og gleder seg over alle store og små gavebeløp som i den seinere tid har kommet inn på kontoen.

- Ofte kommer det fra folk som en ikke ville ventet det fra, sier Stein. Det er nesten så jeg får tårer i øya når jeg ser hvem som gir.

- Vi håper vi får leve til den nye kirka blir åpnet, sier Kari.

berger

Gode pensjonist-råd fra dr. Fiane:

– Å hoppe over frokosten er en dårlig form for mosjon!

Sigurd Fiane er født i Stavanger for 88 år siden, men oppvokst i Lofoten. Etter medisinske studier kom han til Modum i 1941. Her slo seg ned med privatpraksis på Geithus hvor han fremdeles bor.

Sammen med kona Aase sitter vi foran peisen i eneboligen deres. Etter at jeg har fått tøfler på beina og kaffe i koppen, får jeg grei beskjed om at noen geriatrisk utredning om aldringsprosessen vil han ikke komme med. Da bør jeg henvende meg til en spesialist innen faget, men han har ingenting imot en samtale om en bedre alderdom.

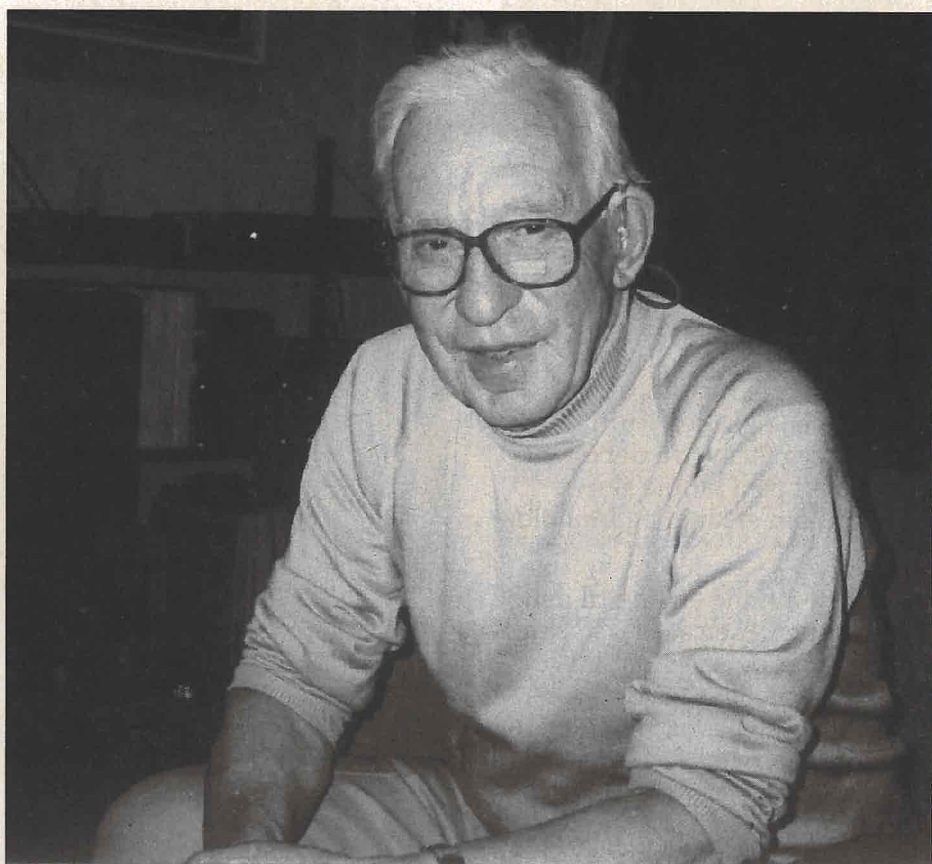
Tross sin noe høye alder virker det som om han er i meget god form både med hensyn til kropp og sjel. Under samtalen avslører han en hukommelse som mange av oss vil misunne ham, og en levende evne til å fortelle.

Regelmessig trim gir et bedre liv

- Det er viktig å holde seg i god fysisk form gjennom alle faser av livet, også når en begynner å trekke på årene. Regelmessig mosjon og et riktig kosthold er med på å styrke allmenntilstanden hos oss og forebygger sykdommer.

- Helt siden jeg var ung har jeg drevet med idrett. For meg har den vært viktig av spesielt to grunner. For det første holder jeg meg i god form og for det andre gir det meg et godt kameratskap, som er med og styrker den mentale helsen.

Dr. Fiane kan vise til at han i 1934 tok friidrettsmerket i gull. Han har også vært med på grunntrening i Geithus fotballklubb i en årrekke. I 1974 fikk han Norges Idrettsforbunds statuett. Han var da 67 år gammel.

- Takket være barnebarna, sier han med et smil om munnen, svømmer jeg regelmessig på Furumo. Her er det mange hyggelige mennesker. I badebukse er vi alle sosialt like, vet du.

Tull om åreforkalking

- Mange gamle slurver med matlaging. Det er direkte farlig. Spis næringsrik mat regelmessig! Det er av stor betydning at vi får nok av proteiner, mineraler og vitaminer. Kjøtt, fisk og grønnsaker hører med til en riktig sammensatt middag. Avslutt gjerne med frukt til dessert. Spis grovt brød og ta tran og honning gjennom hele året. Drikk også et glass melk eller kefir! Det er tull at eldre mennesker blir åreforkalket av melk. Den er vår viktigste kalkkilde og hindrer beinskjørhet; særlig hos kvinner.

Skaff deg en hobby

Det er tydelig at dr. Fiane også er opptatt av hjernetrim. Der andre bruker fotoapparat, tar han fram skisseblokk og blyant. I et album har han en rekke fine strekninger som han viser fram. Han er også interessert i historie, spesielt det som har med Heggen kirke å gjøre, en hobby han også deler med kona.

Det er på tide å levere tøflene tilbake, og jeg er god og varm på føttene. Idet jeg takker for meg og går ut i kveldsmørket, får jeg noen velmenende ord:

- Vær forsiktig når du går ned bakken. Det er glatt på veien.

Etter et langt liv i tjeneste for andres ve og vel har han ennå mye å gi. Det blir på en måte lettere å begi seg ut i kulden.

JohnSA

Pensjonisten med tid til det meste:

– Jeg er glad jeg hadde tid til barna mens de var små!

– Jeg husker en busstur til Vikersund for å ta ut 50 kroner, men kommunekassa var tom!

– NEI! Men har du lyst på en kopp kaffe, er du hjertelig velkommen!

Det var svaret jeg fikk da jeg spurte om å få lov å intervju Ruth Knive. Fokusering på egen person kom ikke på tale.

Siden temaet i bladet er om det å bli gammel, og siden Ruth nærmer seg 90 år (tro det eller ei), så håpet vi på å kunne skrive noen ord om et langt og innholdsrikt liv.

Vi prøver å finne en dag til denne kaffekoppen, men så er det Eldres Hyggestund og så er det Misjon – og så er det felles misjonsmøte, så sanitetskvinnene, ja, og så er det så mange som har fødselsdag nå i februar/mars. Endelig finner vi en dag som passer, og jeg tropper opp. Jeg hører raske skritt, og døren åpnes. En vever skikkelse med klart blikk og masse smilerynker, ønsker meg hjertelig velkommen.

Jeg tenker at uansett om jeg får lov å skrive noe eller ikke, er jeg glad for å få komme på besøk. Det er godt å møte en person som utstråler så mye livsvilje og vitalitet, og som er så initiativrik i en alder av snart 90 år. Ruth bor i egen leilighet, og tar seg gjerne en spasertur ned i Vikersund for å gjøre innkjøp. Er det tyngre ting som skal handles inn får hun god hjelp av familien.

"Vi hadde ferie hver ettermiddag"

–Ja jeg har vært heldig og fått være frisk, sier Ruth Knive. Og jeg har fått oppleve mye. Fra å være lærer på samtlige skoler i Modum bortsett fra Vikersund skole, til et aktivt pensjonistliv i

Ruth Knive

Foto: Jan Olav Lobben

Hovdeskogen i Vikersund. En hel verden har forandret seg på denne tiden, men det fundamentale, nemlig en grunnleggende tro, har vært med meg hele tiden.

Ruth var gift med Andreas Knive som også var lærer og siden ordfører i bygda til han døde for 34 år siden. En periode omkring 1930, var de begge lærere i Finnemarka ved Glitre. En ny skolestue var i ferd med å bygges, og den sommeren måtte de jobbe uten ferie begge to. Ruth underviste jentene i håndarbeid og Andreas malte og

ordnet for å få alt ferdig i den nye skolen.

Det tok to timer å gå fra bygda til skolen, så de bodde på skolen hele uka.

– Vi hadde seks dagers arbeidsuke, men når skolen sluttet om dagen, var naturen nær, og vi fisket abbor fra en liten flåte vi laget, så på fuglelivet, og hadde ferie – hver ettermiddag. Det var en fin tid og gav mange gode minner. Juletreffestene var også spesielt fine langt inn i skogen. Det var vanskelig å få jobb som lærer på den tiden og lønna var dårlig.

Ruth som 9-åring

"Det var mye slit for to kroner timen"

Ruth var først vikarlærer og det ble mye farting som tok tid. Mange av disse skolene er nedlagt nå.

– Skulle vi ha håndarbeid, måtte jeg ta med symaskinen på bussen og ofte var det jo langt å gå i tillegg, så det var mye slit for to kroner timen. Med utgifter til buss og barnepass hjemme ble det ikke mye i netto.

I 1934 flyttet de til Granstad skole. Da hadde de stue og kjøkkenvegg i vegg med skolestua nede og to soverom oppe med felles trapp som skolen. I tillegg hadde de fjøsstell og jord som skulle dyrkes, og etterhvert to små barn som krevde sitt.

– Økonomien var stram, oppgjør fikk vi i juni, men vi kunne ta ut forskudd ved å dra til Vikersund og få noen kontanter av kommunen. Ofte var det lite igjen av lønna når juni kom, – og siden var det ingen lønn å få før skolen var igang igjen på høsten.

Jeg husker ennå en busstur til Vikersund, det var vel i 1928, jeg ville ta ut 50kr av det jeg hadde til gode av lønna mi.

Vet du hva? Modums komunekasse var tom, de hadde ikke 50 kr, og jeg måtte reise hjem uten penger. Det var ikke bare oss som hadde dårlig råd på den tiden, men også hele Modum kommune.

"Jeg mente jeg måtte slutte før jeg ble for sliten"

I 1939 ble Granstad skole nedlagt og Andreas ble overflyttet til Stalsberg.

– Jeg var hjemmeværende med barna da, men jeg tok noen vikariater for jeg syntes det var viktig å holde kunnskapene ved like.

Senere fikk Ruth fast ansettelse ved Stalsberg skole og arbeidet der til hun gikk av med pensjon etter fylte 68 år.

Vi snakker om gamle dager – den gang på Stalsberg da Ruth var lærer og jeg var elev.

– Ja, dere hadde klasserom i annen etasje til venstre, ja nå ser jeg radene for meg – der satt du ja! (Ruth var dog bare timelærer i klassen min, hukommelsen er det ingenting å si på)

–Også fikk jeg gave av dere, jeg har den ennå – vent litt. Hun henter en vase (faktisk ganske pen)

– Denne fikk jeg med rosa plastroser oppi, med argumentet om at plastroser holder seg mye bedre enn frisk roser. Vet du, det er virkelig sant, for jeg har en av rosene fortsatt!

Vi snakker videre, skoletiden har mange gode minner.

– Jeg tror ikke jeg har noe uoppgjort fra den tiden. Jeg ble spurt om å fortsette jobben da jeg fylte 68 år, men jeg mente jeg måtte slutte før jeg ble for sliten.

"Fortsatt er det viktig å følge med i det som skjer"

– Tenk nå nærmer jeg meg 90 år. (I august.) Selv om jeg har familien rundt meg, blir det jo av og til ensomme stunder. Det er 34 år siden Andreas døde og sønnen min Kjell døde for 14 år siden. Heldigvis har jeg jo både Odd Henning og Åshild med familier i nærheten, barnebarn og oldebarn. Vi har god kontakt og vi prater ofte i telefonen ihvertfall, for jeg er jo ganske opptatt jeg også. Jeg har mye å være glad og tak-

knemlig for, – og fortsatt synes jeg det er viktig å engasjere seg og følge med i det som skjer.

Ruth er formann i Granstad misjonskvinneforening. Hun ble med i foreningen i 1934, og er tilbake i samme forening etter en periode i Geithus misjonsforening.

– Vi skal til Solveig Nordset på torsdag i samarbeidsmøte om døveprosjektet på Madagaskar. Så er det eldres hyggestund. Hvert år har vi en utflukt. De siste 10 årene har jeg hatt jobben med å legge opp reiseruta, og jeg husker hver bidige tur, nesten hver stopp. Nå gleder jeg meg til turen til sommeren. Jeg ser hele reiseruta for meg.

Engasjement i sanitetskvinnene og Røde Kors tar også en del av Ruths tid, så dagene er fylt av aktiviteter.

– Når jeg tenker tilbake er jeg glad jeg hadde tid til barna mens de var små. Det er viktig at voksne og barn gjør ting sammen og at man har tid til hverandre.

Ruth har også i den senere tid brodert bunad til barnebarn. Nå holder hun på å skrive ned det hun husker fra hun selv var barn og hva hun har opplevd i et langt og innholdsrikt liv! Det måtte vært moro å få lov å titte i de notatene en gang....

Mari

Midt i hverdagen

Oddbjørn
Myklebust,
rektor, Åmot

GOD BLESS YOU!

I år har jeg til hensikt å være tidlig ute med selvangivelsen – i hvert fall finne den frem, spisse et par blyanter og begynne jakten på et viskelær jeg mener å ha sett rundt juletider.

Jeg kaster meg optimistisk over oppgaven og gjør unna siden med rekordfart. Jeg kaster meg oppglødd over side to. Men hvor i all verden er det blitt av lønnsoppgaven? Merkelig hvordan ting forsvinner akkurat når en trenger dem!

Iveren er i ferd med å gå over i lettere iritasjon i det jeg hører Dagsrevyen begynne sin presentasjon av verdens elendighet. Dermed får jeg en god unnskyldning til å la selvangivelsen ligge i fred og ro en dag eller to til.

Godt plassert i TV-stolen, fortsetter jeg å ergre meg over den forsvunne lønnsoppgaven helt til oppleseren på TV sier at nå skal Oslo bruke en million kroner på en reklamekampanje. Hensikten med kampanjen er at den skal fremskaffe flere medmennesker i byen med det store hjertet.

Noen forsøkspersoner har testet byens medmenneskelighet ved å legge seg ned på fortauet på forskjellige steder rundt i byen. De ligger tilsynelatende hjelpesløse og forkomne i snøslapset og venter på at en barmhjertig samaritan skal dukke opp. Resultatet blir mer enn nedslående. Den omsorgsfulle hjelper lar dessverre vente på seg. Noen få stanser riktig nok opp og tilbyr hjelp, men disse utgjør unntakene.

Ja, ja, da får jeg kanskje enda en avgift neste år: Til fremme av medmenneskelighet....

Reklamens makt er stor, sier vi, men har den tilstrekkelig makt til å endre folks holdninger overfor sine medmennesker? Jeg tillater meg å tvile, for medmenneskelighet læres best og lettest i samvær med gode "veiviser". En slik "veiviser" møtte jeg på en buss i England...

Det er tidlig søndag formiddag for noen år tilbake. Jeg forsøker å lene hodet mot bussvinduet for kanskje å dubbe av litt, men et dårlig vedlikeholdt veidekke får hodet mitt til å dunke ubarmhjertig mot ruta. Jeg gir opp forsøket, og kikker istedet ut på det halvsovende engelske landskapet. Det ser ut til å ende borte ved noen lave åser i den disige horisonten. Et par kuer på et jorde ved veien løfter hodene dovent i retning av bussen. De finner den tydeligvis ikke særlig interessant, for de synker fort tilbake til slumrestillingen.

Søndagsfreden blir fullstendig gjort ved klemtene fra en sped kirkeklokke i en landsby like ved.

Jeg er på vei fra London til Cambridge. På setet ved siden av meg sitter en eldre dame. Det hvite håret fremhever et harmonisk ansikt, og i øyekrokene ligger et varmt smil på lur.

Jeg later som jeg ser på landskapet på andre siden av veien, men benytter anledningen – så forsiktig jeg kan – til å kikke litt nærmere på medpassasjeren.

Trolig oppdager hun blikket mitt, for plutselig spør hun – på en måte som om hun allerede vet svaret:

– Turist?

– Ja, jo, forsåvidt.

Overrumplet famler jeg etter orde-

ne. Har jeg oppført meg upassende – brutt takt og tone? Hvordan kan hun ellers skjønne at jeg ikke er engelsk? Jeg har ikke sagt et ord, så uttalen min kan det ikke være. En ekte nordmann henvender seg da ikke til en ukjent passasjer i utrensmål!

Men før jeg vet ordet av det, sitter vi to i en hyggelig samtale om løst og fast. Det er tydelig at hun gjerne vil at jeg skal få størst mulig utbytte av turen til den gamle ærverdige universitetsbyen, for hun forteller ivrig om severdigheter og steder som hun synes jeg bør besøke.

Vi er godt og vel halvveis, da hun plutselig tryller fram en kurv med niste. I kurven har hun en termos med te, et par kopper, noen sandwiches og litt frukt.

– Har du lyst til å spise sammen med meg?

Jeg tror knapt mine egne ører, og i et kort øyeblikk forsøker jeg å forestille meg denne situasjonen i en norsk rutebuss!

– Ja, tusen takk, men..

– Ikke noe men, vi skal begge til samme sted, og nå kan vi kose oss og korte veien med litt å spise og drikke.

– Jeg kan da ikke spise opp, ... fortsetter jeg, men tar meg i det. Det siste burde jeg ikke ha sagt, det ser jeg på øynene hennes, men hun sier ingen ting. Hun rekker meg den ene koppen og skjenker te fra termosen.

For meg er dette en uvant og merkelig situasjon, nesten ikke til å tro! To vilt fremmede mennesker spiser lunsj sammen og prater som gamle kjente etter bare noen mil på en rutebuss. Forklaringen ligger snublende nær: For denne damen – på vei til sin søster i Cambridge – er jeg ikke bare en farende turist, en fremmed, jeg er et medmenneske...

– Du verden så godt det er å bli sett på som et medmenneske! tenker jeg, mens hun ordner alt på plass i nistekurven.

Med et varmt håndtrykk skilles vi på buss-stasjonen i Cambridge. God bless you, sier hun og mener det.

Oddbjørn Myklebust

Rune Bratseth i Heggen:

– Dette var noe helt nytt. Lite liturgi og mye fres!

De som var der vil nok huske det lenge. Og de som ikke var der kan jo bare ergre seg. Jeg snakker selvsagt om gudstjenesten i Heggen kirke 19. februar. den var nemlig noe mer enn en vanlig gudstjeneste....

Rammen rundt opplegget var perfekt. Heggen kirke var så godt som fylt til siste benk, og de tilstedeværende hadde store forventninger.

Oslo Gospel Choir og Rune Bratseth trakk vel mange folk, for vanligvis kommer det ikke 300 mennesker til kirka på søndagene. Attpåtil startet gudstjenesten så tidlig som kl. 09.00. Jeg må imidlertid legge til at de som var tilstede, var lys våkne!

Jon Mamen sto for åpningsordene. Han snakket om hvor godt kirka og skibakken i Heggenåsen utfyller hverandre. Både kirka og hoppbakken ble gjort til symbol-

ske historier om mennesket, livet og døden.

Dette ble etterfulgt av at den tidligere landslagsspilleren i fotball, Rune Bratseth, leste inngangsbønnen. Jeg satt med en følelse av at dette opptok samtliges oppmerksomhet. Kanskje det bør være slik, uansett hvem som leser bønner? Ved denne anledningen kunne man høre en knappenål falle...

Som om ikke det var nok kjendiser på plass: også Oslo Gospel Choir hadde tatt turen til Modum. Per Arne Dahl kunne fortelle at de ikke tok seg betalt for opptredene, og at de også betalte bussturen selv. Et par av sangene kjente jeg igjen fra min egen tid i Heggen Gospel. Nå ble de imidlertid fremført på en noe mer profesjonell måte. De vartet opp med et variert program; alt fra fengende allsang til nydelige solist-opptredener.

Rune Bratseth leste dagens tekst, hentet fra Matteus, kapittel 17.

Prekenen ble holdt av Per Arne Dahl.

Alt i alt var denne dagen i Heggen kirke en meget positiv opplevelse. Kanskje kunne slike arrangementer få flere til kirka?

Jeg var også heldig da jeg fikk et par ord med Rune Bratseth i etterkant av gudstjenesten. Han kunne fortelle at han fra før av hadde et meget godt kjennskap til Per Arne Dahl, og at sistnevnte hadde fått Rune hit denne helgen. På spørsmål om hva han syntes om denne type gudstjeneste, var svaret: – Dette var jo noe helt nytt; lite liturgi og mye "fres". Det var virkelig flott å være tilstede!

– De som valgte prøveomgang i bakken istedet for dette, gjorde de feil?

– De gjorde en stor tabbe, ja. Det er det ikke no' tvil om!

Øystein Sørumshagen

Foto: Håvard Sæbø

I dette nr. av menighetsbladet starter vi en serie som skal gå over noen ganger og handle om kirken og gudstjenesten. Det er mye forbundet med kirke og gudstjenesteform, som vi veit lite om eller tenker lite over. Vår utsendte, Berger Hareide (nedenfor: B), har hatt en samtale med sykehusprest Arne Børresen på Modum Bad (nedenfor: A). Arne Børresen er svært opptatt av kirkens ulike uttrykksformer. Bla. har han vært "ideologen" bak en spennende ny kirke som ble innviet for litt siden på Lillehammer. Denne første gangen handler samtalen om kirkerommet.

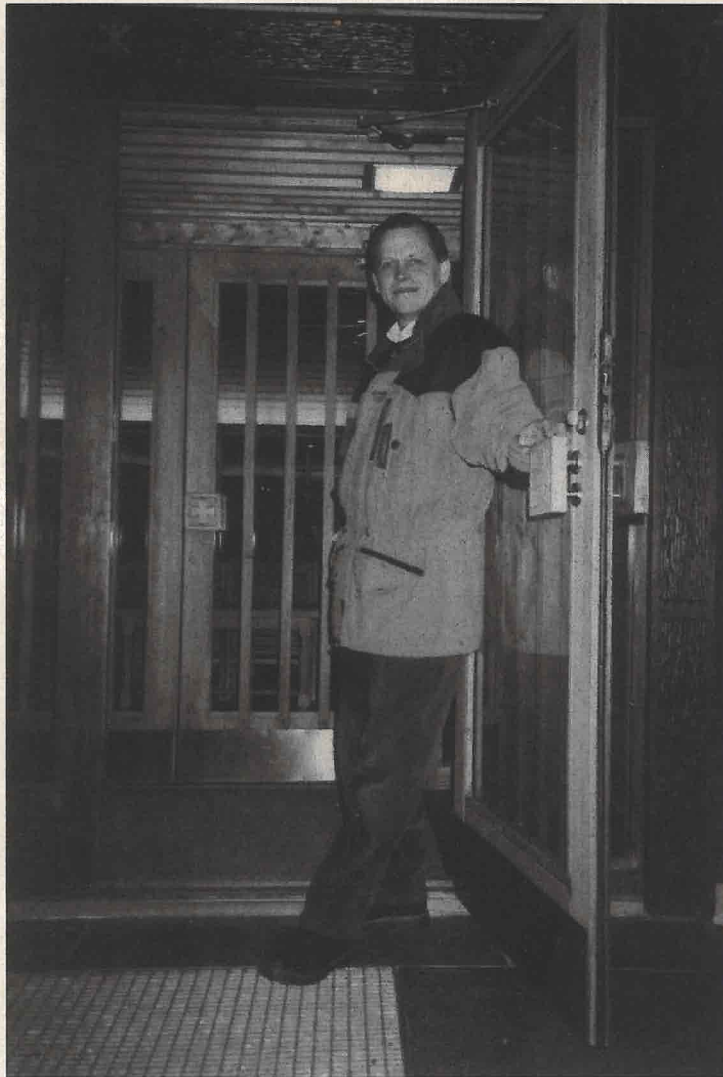
– "Kaffedralene" taler lite til meg!

A: – Kirkerommet er et annerledes rom. Slik tror jeg det oppleves av folk flest. Bare tenk ut over bygdene i Norge, hvor mye følelser som er knyttet til kirkene. Det er her våre store overgangsriter finner sted: konfirmasjon, vigsel og gravferd. Disse ritene er nært knyttet opp mot kirkerommet, og skaper en tilhørighet, ja et eierforhold. De fleste kan snakke om min/vår kirke. Familiens kirke.

B: – Men i forhold til de kirker jeg har soknet til gjennom livet, har jeg hatt en klart ulik opplevelse av rommene. Noen har tiltalt meg atskillig mer enn andre.

A: – Det opplever nok mange. Selv synes jeg nok at mange av de nyere kirkene, særlig de såkalte "kaffedralene", taler lite til meg. I motsetning til f.eks. en rikt utsmykket middelalderkirke. Arkitektur er forkynnelse. I en gudstjeneste er det ikke alltid vi får så mye ut av salmer, liturgi eller preken. Men selve kirkerommet kan likevel tale til oss på sin måte. Både rommet i seg selv, men også utsmykningen og symbolene som ofte når oss på et dypt plan. Symbol kommer av det greske "symbolein" som betyr å gjøre hel. I motsetning til "diabolein", som betyr å splitte eller ødelegge.

B: – Jeg vil nok tro at det er atskil-

Arne Børresen: I Olavskirken er det alltid åpent.

lig flere nordmenn enn meg som har sterke opplevelser i gamle katedraler når vi reiser utenlands. Men det er ikke så lett å finne ord for hva det er.

Symboler for vår tid

A: – Men selv om vi ikke har språk for det, så gjør det noe med oss. I så måte synes jeg det viktig

å prøve å finne fram til symboler som kommuniserer i vår tid. F.eks. synes jeg Olavskirkens 6-kantform gir en god følelse av omsluttethet, vi kan gjerne si Guds faderarmer.

B: – Men hvorfor kirkerom og gudstjenester? Vi bør da kunne møte Gud også andre steder?

A: – Det er klart Gud er over alt. Men det er allikevel noe med det moderne liv: når vi skal slappe av, søker vi underholdning og adspredelse. Mens en gudstjeneste tvert imot er en form for indre samling. Og her kan også kirkerommet være til hjelp. Når jeg er i Ringsaker, prøver jeg å få en liten stund i den fine gamle kirka der for meg sjøl. Jeg setter meg i koret, tenner et enkelt lys, og kommer nær meg sjøl, min smerte, gråt eller glede. Det er få slike muligheter i

vårt moderne samfunn.

B: – Meditere kan vi vel gjøre også mange andre steder med utbytte?

A: – Sikkert. Men her dreier det seg om noe mer. Kirkerommet er et møtested. Et sted der Gud henvender seg til oss. Og vi henvender oss til Gud med våre liv, med glede og fortvilelse, men også

med vår aggresjon mot Gud. Den glemmer vi ofte. Møtested er altså et viktig ord.

Økende åndelig lengsel

B: – Og når vi snakker om gudstjenesten som et møtested, så må vi vel understreke at Gud møter oss gjennom mange kanaler, mange sanser.

A: – Og jeg blir jo da igjen ganske opptatt av symbolene, det vi ser omkring oss. Gud kommuniserer med oss gjennom skjønnhet. Tenk bare på en så sterk opplevelse som en fint pynta kirke 1.påskedag med påskeliljer og lys!

B: – Hvorfor er det så få av oss som prøver å få med oss dette?

A: – Ja, hadde jeg bare kunnet svare på det. Jeg tror det er viktig for oss som jobber i kirka å være åpne for sjølkritikk.

B: – Burde vi eksperimentere litt mer med gudstjenesteformer?

A: – Selve høymessen bør vel være relativt lik. Men vi har

mange andre nye former som vi ikke har tatt i bruk, - temagudstjenester, kveldsbønner osv.

I Olavskirken har vi gode erfaringer med såkalte Taize-gudstjenester, hvor det ikke er preken, men innlagt stillhet og mye sang. Det gir mulighet til en indre samling hvor vi kan komme i kontakt med oss sjøl og Gud. Lytte til eget liv. Lytte til hva Gud vil si meg.

B: – Det er vel noe stadig flere ser behov for i disse tider?

A: – Som sykehusprest merker jeg en økende åndelig lengsel. Folk som ikke har vært i kirka på årevis, søker tilbake. Og som sjelesørger kan jeg da være en slags fødselshjelper for dem, hjelpe dem til å finne et språk for sin lengsel.

B: – Det er jo da ikke så lite synd at de fleste norske kirker er åpne bare til gudstjenestetid. Det hadde jo vært fint å kunne komme innom ellers også.

Vi kommer ikke til kirka for å bli underholdt

A: – I Olavskirken er det alltid åpent. Heggen har også en ordning med ekstra åpningstid, og særlig om sommeren. Ja, jeg er enig i at vi må tenke at kirkerommet skal fylle flere funksjoner. Vi bør mer og mer understreke at kirkas oppgave ikke er å hjelpe folk til å bli mer aktive, men heller komme ut av heseblesende aktiviteter og søke indre samling. Personlig har jeg svært liten sans for de prester som prøver å være mest mulig underholdende og konkurrere med TV-underholdningen. Vi kommer ikke til kirka for å bli underholdt. Men for å møte oss sjøl, og Gud. Og gudstjenesten bør hjelpe oss til dette møtet, slik at vi kan ta med vårt hverdagsliv med alle våre følelser inn i det hellige rom. Slik kan gleden såvel som sorgen få både språk og rom!

berger

Mange kirkelige aktiviteter overfor eldre

Diakoniutvalget i Heggen menighet består for tiden av 13 medlemmer. Styret består av leder Kirsten Lobben, nestleder Johan Solberg, sekretær Margit Torseth, kasserer Lisa Wiger og representant fra menighetsrådet Olav Finnsrud. Ansvar for servering har Ella Andersen.

Jeg ringte lederen Kirsten Lobben, som har vært medlem av diakoniutvalget i mange år, for å høre hva de driver med.

– Vi besøker syke, ensomme og folk som er alene, snakker med dem og gjør tjenester.

– Vi gir også blomster til 80, 90 og 95-åringer. Videre besøker vi Øståsen hjem for eldre 12 ganger i året. Vi lager til Festsamvær på Vikersund og Geithus hjem for eldre, to ganger på hvert sted. Her

er det servering og underholdning.

– Vi har pleid å ha ansvar for julefeiring på Menighetscenteret, men i fjor ('94) var det vanskelig å få med hjelp. Derfor ble det ikke noe. Skal det bli noe fellesskap, må noen stille opp og ta ansvar.

– Så her er utfordringen for deg som ennå ikke har planlagt julekvelden '95.

Diakoniutvalget har plass for flere medlemmer. Det er et spesielt ønske at også yngre medlemmer støtter opp om arbeidet.

Margit Torseth har sagt det slik:

Oppgavene er mange også i Heggen menighet. Vårt ønske er at mange flere vil støtte opp om de diakonale oppgavene og at omsorgen for hverandre kan styrkes, slik at ingen føler at de står aleine, når de trenger hjelp og fellesskap.

Eldres hyggestund finner sted en gang i måneden i Vikersund, Åmot og Geithus. Disse samlingene har lange tradisjoner og det er god oppslutning og stor interesse for samlingene. Eldres hyggestund på Åmot er beskrevet nærmere et annet sted i bladet. Ansvarlig for Eldres hyggestund i Åmot er Kari og Stein Therkelsen som også er presentert nærmere i bladet. Ansvar for eldres hyggestund i Geithus har Boya Solheim, mens Gudbrand Dokkhaug har ansvaret i Vikersund.

Andakter med prestene

Prestene holder andakt på Modumheimen en gang i uka (torsdag kl. 15.30) og en gang i måneden på Eldresenterene.

Bente

Er Modum en god kommune å bli gammel i?

Statistikken viser at Modum har flere eldre over 80 år enn landsgjennomsnittet.

Hele landet 3,9%
Buskerud 4,1%
Modum 5,1%

Noen små kommuner bl.a. Flå og Rollag har større prosent eldre i kommunen. Omregnet i antall personer har Modum ca 640 personer som er over 80 år. Av disse er 18% eller ca 115 personer i institusjon.

Statistiske beregninger sier at fram mot år 2005 forventes det et økende antall personer over 80 år til ca 765. Forventet behov innen pleie og omsorg er da ca 20 nye stillinger. I Modum i dag er det 250 ansatte innen helse og sosiale-taten. For å utvikle tilbudene videre er etaten avhengig av økte overføringer fra staten og også at de folkevalgte politikerne i bygda bevilger de midlene som må til innen eldreomsorgen. For 1995 har Staten gitt et tillegg på 869.000 kr, øremerket til eldreomsorgen. Med faste overføringer er det håp

om å klare å nå Modums målset-tinger.

For å nevne noen av målsettinge- ne er det

- 12 nye boenheter nær Eldresenteret i Vikersund.

- Samtidig omdisponeres 12 boenheter ved dette senteret til omsorgsboliger. (Erfaringer så langt har vist at man kan erstatte sykehjemsplasser med omsorgs- boliger og at dette gir større triv- sel for beboerne og mindre drifts- utgifter for kommunen.)

- I løpet av 96/97 bør det bygges 4 til 8 boenheter i nytt bofelles- skap for alders-/senildemente.

- Innen 1998 bør 20 omsorgsboli- ger bygges i Åmot.

- Målet er også at Modumheimen skal ha bare enerom.

Vi spør Helse- og sosialsjef Kjell Åke Lappen om hans vurdering av forholdene i Modum:

- Jeg tror det er en rimelig bra kvalitet på de tjenestene vi tilbyr. Vi satser på en effektiv organisering av tjenestene og mener vi dermed oppnår det samme for mindre penger. Sammenlikner vi

for eksempel med Røyken kom- mune er tallene fra Statistisk Sentralbyrå at de bruker 177.000 kr pr. innbygger over 80 år, mens Modum bruker 123.000 kr. Etter avisoppslagene å dømme (om misnøye i Røyken) virker det som om Modums befolkning får et i hvertfall like bra tilbud. Det er mitt inntrykk at de fleste har det bra i Modum, men det er vel en pensjonist som skulle uttalt seg her.

- Vi får jo også av og til signaler bl.a. fra legevakten om eldre som burde vært på institusjon, men som ikke får plass. Noen ganger er det uenighet om vedkommen- de kan klare seg hjemme med de tilbudene vi har, eller må på insti- tusjon. Vi prøver å samarbeide med hjemmene og løse oppgave- ne på best mulig måte med de res- sursene vi har. Aktive pensjonis- ter i Modum jobber bra med hen- syn til eldreomsorgen. Eldrerådet er et frittstående organ, hvor vår etat møter etter ønske fra elderrå- det.

Mari

Suksess for familiekoret på Snarum

Familiekoret sang seg inn i alles hjerter på Snarum menighets års- fest. De minste hadde ennå ikke sluttet med smokk, og de største var voksne foreldre, men sammen greidde de å få forsamlingen til å nynne med og satte en hyggelig spiss på samværet på Røstvang den 5. mars.

Ola Albjerk var til stede og viste lysbilder og mimret fra tiden på Sysle. Det var mange som fikk anledning til å se kjente ansikter igjen i en noe yngre utgave. Det har gått noen år siden Ola Albjerk flyttet fra Sysle, men mange var det nok som satte pris på å se til- bake til disse årene.

Ellers var årsfesten naturlig nok preget av tilbakeblikk på fjoråret som på mange måter ble et godt år for Snarum menighet som det

sømmer seg et jubileumsår. Kirkesøkningen viste en gledelig økning på hele 50% til de ordinære gudstjenestene. Vi kunne se til- bake på en særdeles vellykket jubileumsfeiring i Snarum kirke de 13. november, og eller på mange gudstjenester hvor for- skjellige musikk-krefter har blitt trukket inn og satte en spiss på gudstjenesten.

Snarum menighetsråd ønsker imidlertid ikke å slå seg til ro med dette, men vil fortsette å arbeide for å senke terskelen til kirken og få flere mennesker til å endre sine vaner søndag formiddag. Fortsatt er det nemlig alt for god plass i kirken på vanlige søndager.

Steinar Sund

Ny prest på Åmot

Res.kap. Tormod Moviken har tatt imot en stilling som vikar- prest i Tunsberg bispedømme. Derfor vil en kapellanstilling i Modum bli lyst ledig. Det arbeides nå for å skaffe tjenestebolig for kapellanen på Åmot.

Soknediakon

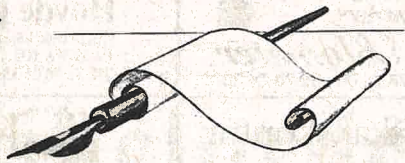
Menighetsrådene har gått inn for at søkeren Anne Büchler blir tilsatt som diakon. Hun bor i Tyskland og har utdan- ning derfra, men hun snakker brukbart norsk. Tilsetting skjer i bispedømmerådet.

Årsmøte Heggen menighet

Heggen menighet holder års- møte søndag 23 april etter gudstjenesten på Vikersund menighetssenter.

Diktspalten

Et levet ansikt

Som gamle hus betror sin
hemmelighet
i et sørgmodig nedslitt
trappetrinn,
en gjestfri terskel, ensomt
lampeskinn,
og bitter mandelduft fra et tapet,

betror et levet ansikt hva det vet
om den som bor der: Skrevet av et
sinn er disse trekk og furer risset inn
som skriftegn i et sjelens alfabet.

Alt varierer samme grunnmotiv:
En løftet munnvøk, rynkene som
rammer
to lepper inn, et herdet øyenpar

er krigsberetning om et levet liv,
hvor også kjærlighet gav lange
skrammer,
og også godhet krevet sine arr.

Andé Bjerke

Solveig Bjølgerud Skalstad
Geithus

Fine rynker og gode røtter

André Bjerkes dikt "Et levet ansikt" kom jeg over for mange år siden. Jeg ble med en gang veldig betatt av det, og jeg blir mer og mer glad i det jo eldre jeg blir. Helt ubevisst har nok tankene gått til min bestemor på morssiden som var et fint og godt menneske. Jeg kan ikke huske henne uten de fine rynkene i et godt og mildt ansikt. Her var det en "krigsberetning om et levet liv hvor kjærlighet gav lange skrammer, men også godhet krevet sine arr".

Jeg var så heldig at helt fra jeg var liten og opp i voksenalder, hadde

jeg mine besteforeldre på morssiden boende i nabohuset, så jeg fikk et nært og godt forhold til dem. Et privilegium som ikke mange barn er forunt i dag. Også mine barn har hatt anledning til å oppleve besteforeldrehjemmet mitt på samme måte, fordi en tante av meg bodde der i mange år, og de hadde god kontakt med henne. Jeg føler derfor at det har noe med ens røtter å gjøre, og av den grunn har jeg valgt dette diktet av André Bjerke.

Solveig Bjølgerud Skalstad

Hverdag, briller og bønn

Jeg var i det innerste plantefeltet på eiendommen vår. Der måtte ryddes for småbusker. Jeg var kommet til ei ur. Steinene der var av mange størrelser. Lia var bratt. – Det måtte ryddes rundt urkanten... I ura kunne buskene stå.

Da skjedde det. Ei buske falt og fór langt ned i ura. I fallet stakk ei grein seg innunder brillestanga og rev brillene av meg. Samtidig kom noen kraftige vindkuler og ei styrtbodyge. Klærne ble våte og kalde. Sannsynligheten talte for at brillene ville være borte for alltid, – slått i stykker, – falt ned mellom steinene og blitt usynlige. Foran meg lå nå en møysommelig tur på over ei mil hjem. Kanskje endog problemer med å finne veien,

nærsynt som jeg var.

Da slo et minne ned i tanken. I en alder av over 80 år, med nedsatt syn, fortalte Lina Buxrud at hun pleide å be før hun tredde synåla. Da var det lettere å få tråden gjennom nåløyet. Brilleproblemet syntes vesentlig større. Jeg ba likevel om å finne brillene igjen hele.

Det var liten flate jeg så tydelig om gangen, men krabbet trinn for trinn nedover ura og undersøkte nøye. Nederst i ura lå en særlig stor stein overgrodd med mose. Oppå den lå brillene. Det ene glasset lå et stykke fra, men var like helt. Det ble lirket på plass igjen i innfatningen. Så var brillene like hele. Utrolig. Tilfeldig? Kanskje? En rar følelse fór gjen-

nom kroppen. Jeg måtte takke Ham som hørte meg. Etter en slit-som dag, med en rar opplevelse rikere, kunne jeg sette meg i bilen og kjøre trygt hjem.

Arne

PS. Er sånt bevis for at Gud er til? Nei, langt ifra. Gud lar seg ikke bevise. Det ordnet han ved skapelsen ved å gi mennesket en fri vilje. Han ville det slik. Kunne Gud bevises, ville ikke mennesket lenger ha en absolutt fri vilje til å velge – eller – forkaste Ham. Men for meg ble hendelsen en av mange små, trosstyrkende opplevelser.

<p>PETTER BRÅSTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62</p>	<p><i>Si det med</i> Blomster Vikersund Blomster 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>
<p> Mesterhus Modum A/S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 80 00 · Fax 32 78 83 50</p>	<p>Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11</p>	<p> KNIVE HYDRO OLJE & PARAFIN AS Vikersund Tlf. 32 78 71 58</p>
<p> VIKERSUND VAREHUS</p>	<p> STUDIO NORWAY ENESTE FRISØR I VIKERSUND MED HÅRLASER FRISØR TLF.: 32 78 88 88</p>	<p><i>stor mote</i> WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND · TLF 32 78 70 23</p>
<p> Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>FORENINGScenteret Vi kan premie NORGE 3370 Vikersund Tlf. 32 78 77 48</p>	<p>MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 78 78 85 Ung og voksen dame</p>
<p><i>DROP IN</i> Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02</p>	<p>Brødr. Løver ServiceRing</p>	<p><i>Vikersund</i> ELEKTRO 32 78 74 14</p>
<p>De beste pølsene får du hos <i>E. Hennie's</i> KIOSK Vikersundgata <i>LEI VIKAR BEST LYST</i></p>	<p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p>T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND · Tlf. 32 78 81 81</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99</p>	<p><i>Asheim Bakeri</i> 3370 Vikersund Tlf. 32 78 42 22</p>	<p><i>Vikersund</i> FORBRUKSFORENING</p>
<p>MODUM KOMMUNE</p>	<p>Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund</p>	<p>JOSEF ANDREASSENS eftf. Kioskvarer & Blomster Tlf. 32 78 02 77 · Geithus</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>ÅMOT INSTALLASJON AS Tlf. 32 78 47 55 - Åmot</p>	<p>GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes · Olav Halvorsen tlf. 32 78 74 27</p>
<p>Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND · Tlf. 32 78 25 86</p>	<p>Modum Samvirkelag 3360 Geithus</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p> BYGDEPOSTEN Vikersund · Tlf. 32 78 71 11</p>	<p><i>Toves Parfymeri og Bijouteri</i> Vikersund</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot Tlf. 32 78 70 35</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p> DT·BB Drammens Vidensk. - Bækerbrøds Skole</p>
<p>VIKERSUND APOTEK </p>	<p>A.s Modumsrutene Øyaveien · 3370 Vikersund · Tlf. 32 78 74 08 Rute- og turkjøring!</p>	<p><i>Medisinsk medlemsradio</i> RADIO MODUM FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.3 Tlf. 32 78 09 00 3360 GEITHUS</p>
<p>Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 57 36</p>	<p> Vikersund RAMMEVERKSTED Tlf. 32 78 82 52</p>	<p> MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND TLF.: 32 78 80 79</p>
<p>JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07 · Geithus</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Weggensen 3370 Vikersund. Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND · TLF.: 78 72 70</p>
<p>RIMI</p>	<p>Frøyshov bok og papir Vikersund</p>	<p>Åmot Forbruksforening Åmot · Tlf. 32 78 43 20</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse</p>	<p> GJENSIDIGE forsikring</p>	<p> Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77</p>
<p> BENT STRÆDE AS Aut. rørlegger Sanitær-, varme- og oljefyringsanlegg 3370 Vikersund Telefon 32 78 75 03</p>	<p> NYGÅRD SPORT 3340 Åmot tlf. 32 78 41 18</p>	<p>FOTO OG FRIMERKER A.S Tlf. 32 78 56 53 Åmotsenteret</p>

Bibelordet

Kakao til Jesus?

Olav Smedsrud
lærer
Vikersund

Min barndom hadde tre hus: hjemme, nabogården og søndagsskolen. Hjemme hadde jeg store søster - hun lot meg erfare at verden var både grei og lei. Hos naboen møtte jeg Per, Pål og Espen Askeladd - de lot meg erfare at verden var rettferdig til slutt. På søndagsskolen var Jesus - ved ham erfarte jeg dengang at verden var bare urettferdig. Tenk å drepe han som var bare snill! Hadde jeg levd på hans tid, skulle jeg vært kameraten hans. Han skulle fått de nye blå tøyskoene mine så han slapp å subbe i åpne sandaler. Pilatus skulle fått svi! Og fariseerne! Og de dumme disiplene!

Sjefen min gjennom flere år i Modum, Kristian Magnus Strømmen, fortalte en gang en episode fra sin egen småskoletid. Frøken

hadde nettopp gitt elevene påskedramatikken så urettferdighetens piskeslag svei dem i brystet, og så spurte hun: - Men dere, da - hva ville dere gjort om dere traff Jesus en dag? Hvordan ville dere oppført dere mot ham?

Da hadde Kristian Magnus svart temmelig kontant: -Atte, hadde jeg møtt Jesus, skulle han fått være med hjem, og så skulle han fått kakao! (Det beste guttungen visste.)

Bra det, men "da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn. Da jeg ble mann, la jeg av det barnslige." Romantisk fromhet og uskyld ble byttet ut.

*O, min Gud, jeg kan ei dølge
at min synd foruten tall
jo var med deg hen å følge*

*inn i dommens hus og hall.
Mine synder dommen skrev,
og deg hen i døden rev.
Når jeg på din dødsdom grunner,
ser jeg òg mitt segl derunder.*

Derfor er spørsmålet fra frøkene til «n' Magnus» særlig interessant når det blir stilt til voksne. Hva ville *du* gjøre ...? Hva ville *jeg* ha gjort? Å ta seg tid til å svare konkret på dette spørsmålet, kan gjerne være din åndelige påsketur i år. Interessant, ja - men også aktuelt. Jesus, skal visstnok være å treffe i kirken denne påsken. Og på samvirkelaget, på Modumheimen og på Johnson Metall. Ja, han skulle visst til fjells også.

Så, god påske! God tur og godt møte! Husk i hvert fall kakao!

Olav Smedsrud

Er det vanskelig å treffe presten?

Sokneprest Mamen har person-søker, nr 96 50 71 40.

Kallskap. Sund har mobiltelefon nr 94 32 65 35.

Res.kap. Moviken er lettest å treffe på sin hjemmetelefon 32 78 23 50.

Forts. fra s. 20.

VIGDE:

Heggen

7/1 Stian Hansen Engen og
Nina Adele Gjestvang

Snarum

25/2 Per Olafsbye og
Anita Tveiten.
Viet i Svene kirke

DØDE:

Heggen

6/12 Arvid Larsen
19/12 Martha Nordli (Rud)
20/12 Gunnar Tangerud
30/12 Eva Egge Smith
4/1 Nils Hervig
5/1 Helene Martinsen
10/1 Tora Kristensen
11/1 Else Dokken
13/1 Tora Wahl
17/1 Syver Nilsen
(Drammen krem.)

Loppemarked på Vaaraan

Nå blir det en sjanse til å få avsetning på pent brukt tøy, møbler og andre gjenstander. For det nærmer seg tid for loppemarked på Vaaraan. Selve loppemarkedet vil finne sted **lørdag 13.mai**. Men før den tid mottas alle sorter lopper med takk. Henvendelse: Eva Olsen, tlf.3278 0570.

19/1 Ambjørg Martinsen (Rud)
24/1 Einar Leren
31/1 Jens Tangen
2/2 Nina Bråthen
8/2 Magna Kristensen
9/2 Thorleif Myhre
15/2 Arne Ormåsen
3/3 Kjell Wold
16/3 Magnhild Haugerud

Nykirke

10/2 Åsmund Røste
24/2 Martin Nilsen
28/2 Knut Smestad
8/2 Iverine Bertine Flaam
21/2 Elleonor Engebretsen
15/3 Brit Swiggum

Snarum

11/10 -94: Marie Korsbøen
26/1 Sigrud Hansen
9/2 Kristin Korsbøen
2/3 Jenny Bråthen
10/3 Anfinn Nymo (V. Spone)

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

9/4 Palmesøndag

Joh 12,1-13
Rud kl 11 - Mamen
Vaaraan kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Eika

12/4 Skjærtorsdag

Matt 26,17-29
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 19 - Moviken
Snarum kl 19 - Sund
Olavskirken kl 20 - Enger

13/4 Langfredag

Luk 22,39-23,46
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Vestre Spone kl 11 - Sund
Olavskirken kl 20 - Anne
Pettersen

15/4 Påskedag

Matt 28,1-8
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Rud kl 19 NB - Sund
Olavskirken kl 07 - Karen S.
Solberg

16/4 2.påskedag

Apg. 10,34-43
Vestre Spone kl 11 - Mamen
Gulsrud kl 11 - Moviken

23/4 1.s.e.påske

Joh 20,19-31
Nykirke kl 11 - Sund
Vikersund kl 11 - Løvik
Vaaraan kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11 - Børresen

30/4 2.s.e.påske

Joh 10,11-16
Heggen kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Trydal

1/5 Off.høytidsdag

Luk 6,36-38
Heggen kl 12 - Mamen

7/5 3.s.e.påske

Frigjøringsjubileum
Joh 16,16-22
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11 - Børresen og
Bjørdal

14/5 4.s.e.påske

Joh 16,5-15
Snarum kl 11 - Sund.
Samtalegudstj.
Vikersund kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Enger

17/5 Grunnlovsdag

Luk 1,50-53
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund

21/5 5.s.e.påske

Joh 16,23b-28
Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.
Konf.
Snarum kl 11 - Sund. Konf.
Gulsrud kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11 - Eika

25/5 Kr.himmelfartsdag

Luk 24,46-53
Nykirke kl 11 - Moviken
Vaaraan kl 11 - Sund
Olavskirken kl 20 - Trydal

28/5 6.s.e.påske

Joh 15,26-16,4a
Heggen kl 11 - Mamen og Løvik.
Konf.
Nykirke kl 11 - Moviken. Konf.
Olavskirken kl 11 - Enger

4/6 Pinsedag

Joh 15,1-11
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund

5/6 2.pinsedag

Joh 3,16-21
Vestre Spone kl 11 - Sund
Gulsrud kl 11 - Mamen
Rud kl 11 - Moviken

Se også annonser i lokalavisene

Slekters gang

DØPTE:

Heggen

- 18/12 Martin Ingesen
15/1 Marianne Roska Valheim
Lisa Erlanda Tangerud
Silje Charlotte Evensen
Hopperstad
29/1 Iselin Barclay de Tolly Nitter
Jonas Gulbrandsen Myhren
26/2 Anders Tandberg
Tore Klevstad
Gaute Johan Hæhre
Caroline Thon
12/3 Mads Kleiv
Jeanett Bugge Rydgren
Marita Steinsvik
Ida Knutsen Bjørndalen
Ellen Bjertnes

Nykirke

- 12/2 Tor Erling Wolfram
12/2 Susann Trondsen
26/2 Sondre Korsbøen
26/2 Emil Buxrud
26/2 Ida Johansen
26/2 Line Bjertnes

Snarum

- 22/1 Trond Aasand Sognelien
(V. Spone)
29/1 Lars Saastad Stensby

Forts. s. 19